

Pankrotiseaduse ja teiste seaduste muutmise seadus

§ 1. Pankrotiseaduse muutmine

Pankrotiseaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 1 lõikes 2 asendatakse sõna „nõudeid“ sõnadega „sissenõutavaks muutunud nõuet“;

2) paragrahvi 1 lõiget 3 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Kohustustena arvestatakse ka nõudeid, mis ei ole muutunud sissenõutavaks.“;

3) paragrahvi 1 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

„(4) Võlgniku surma korral loetakse pärandvara pankrotimenetluses pärandvara maksejõuetuks, kui selle arvelt ei ole võimalik rahuldada pärimisseaduse § 142 lõike 1 punktis 1 nimetatud kohustusi ja võlausaldajate nõudeid ning see suutmatus ei ole ajutine. Pärandvara maksejõuetuse hindamisel ei arvestata pärimisseaduse § 142 lõike 1 punktis 3 nimetatud nõudeid.“;

4) paragrahvi 3 lõike 2 teine ja kolmas lause muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„Vaidlused vara tagasivõitmise üle ning võlausaldaja üldkoosoleku otsuste vaidlustamine toimuvad hagimenetluses. Ajutise halduri nimetamine, pankroti väljakuulutamise, nõuete tunnustamine ja muud pankrotimenetlusega seotud asjad lahendatakse hagita menetluses, kui seadusest ei tulene, et need lahendatakse hagimenetluses.“;

5) paragrahvi 4 lõikes 1 asendatakse sõna „maakohtu“ sõnadega „Harju Maakohtu ja Tartu Maakohtu“;

ALTERNATIIV: jätta säte muutmata.

6) paragrahvi 4 lõike 2 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Kui juriidilisest isikust võlgniku asukoht või füüsilisest isikust võlgniku elukoht on Harju maakonnas, esitatakse pankrotiavaldus Harju Maakohtule.“;

ALTERNATIIV: „Füüsilisest isikust võlgniku pankrotiavaldus esitatakse kohtule võlgniku üldise kohtualluvuse järgi.“;

7) paragrahvi 4 lõiget 2 täiendatakse pärast esimest lauset lausega järgmises sõnastuses:

„Muul juhul esitatakse pankrotiavaldus Tartu Maakohtule.“;

ALTERNATIIV: „Kui juriidilisest isikust võlgniku asukoht on Harju maakonnas, esitatakse pankrotiavaldus Harju Maakohtule. Muul juhul esitatakse juriidilisest isikust võlgniku pankrotiavaldus Tartu Maakohtule.“;

8) paragrahvi 4 täiendatakse lõigetega 2¹ ja 2² järgmises sõnastuses:

„(2¹) Kui võlgnik sureb pärast pankrotiavalduse esitamist, jätkatakse tema pärandvara suhtes läbiviidavat pärandvara pankrotimenetlust kohtus, kuhu vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2 esitati pankrotiavaldus.

(2²) Võlgniku surma korral esitatakse pärandvara pankrotiavaldus tema pärandvara suhtes kohtule surnud võlgniku surmaaegse elukoha järgi.“;

9) paragrahvi 4 täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

„(5) Vaidlused nõuete, sealhulgas avalik-õiguslike nõuete tunnustamise üle pankrotimenetluses kuuluvad pankrotiasja menetleva maakohtu pädevusse.“;

10) seaduse 1. peatükki täiendatakse §-ga 8¹ järgmises sõnastuses:

„§ 8¹. Pärandvara pankrotimenetlus

(1) Võlgniku surma korral viiakse pärandvara pankrotimenetlus läbi tema pärandvara suhtes.

(2) Võlgniku pärijat loetakse menetlusosaliseks nii pankrotiavalduse läbivaatamisel kui ka pärandvara pankrotimenetluses.

(3) Pärandvara pankrotimenetluses kohaldatakse võlgniku pärija suhtes käesolevas seaduses võlgniku kohta sätestatud ulatuses, milles sätestatu ei ole oma olemuselt lahutamatult seotud surnud võlgniku isiku või tema pärandvaraga.

(4) Võlgniku pärija suhtes ei rakendata pankrotiavalduse tagamise abinõusid, kui käesolevast seadusest ei tulene teisiti. Võlgniku pärija suhtes ei kohaldata käesoleva seaduse §-des 88, 89 ja 91 sätestatud.

(5) Lisaks käesoleva seaduse § 8 lõikes 3 nimetatud võlausaldajale on pärandvara pankrotimenetluses võlausaldajaks isik, kellel on pärandvara suhtes varaline nõue, mis on tekkinud enne pankroti väljakuulutamist ja mille puhul on kohustatud isikuks võlgniku pärija.

(6) Pärandvara pankrotimenetluse algatamisel ei loeta võlgniku ja tema pärija vahelisi õigusi ja kohustusi, mis saavad pärimisseaduse § 130 lõike 1 kohaselt pärijale üle minna, pärandi avanemise tagajärjel lõppenuks võlasuhte kokkulangemisega.

(7) Kui võlgnik sureb pärast tema suhtes esitatud pankrotiavaldust, jätkatakse menetlust tema pärandvara suhtes läbiviidava pärandvara pankrotimenetlusena.

(8) Kui pärandit ei ole vastu võetud, pärija ei ole teada või ei ole teada, kas ta pärandi vastu võtab, võib kohus määrata pärijale ajutise esindaja. Esindajat ei määrata, kui pärandvara valitseb hooldaja või testamenditaitja.

(9) Kui võlgnik sureb pärast tema suhtes esitatud pankrotiavaldust, esitab ajutine haldur või pankrotihaldur vajaduse korral notarile avalduse pärimismenetluse algatamiseks.“;

11) paragrahvi 11 täiendatakse lõigetega 1¹ ja 1² järgmises sõnastuses:

„(1¹) Juriidilisest isikust võlgniku puhul on võlausaldajal, kes on teinud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud makse, õigus nõuda deposiidina tasutud summa hüvitamist vastavalt käesoleva seaduse § 30 lõikes 3 sätestatule.

(1²) Kui pankrotiavalduse menetlus lõpetatakse käesoleva seaduse § 29 lõikes 1 või 2 nimetatud alusel, on võlausaldajal õigus esitada käesoleva paragrahvi lõikes 1¹ nimetatud avaldus kohtule deposiidina tasutud summa hüvitamiseks isikule, kes on oma kohustusi rikkudes jätnud pankrotiavalduse õigeaegselt esitamata. Isik, kelle suhtes avaldus esitatakse, peab vaidluse korral tõendama, et ta ei ole pankrotiavalduse õigeaegse esitamata jätmisega oma kohustusi rikkunud. Kohus lahendab avalduse käesoleva seaduse § 29 lõikes 1 või 2 nimetatud määrusega.“;

12) paragrahvi 11 lõiget 2 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Kui käesoleva paragrahvi lõike 1¹ alusel mõisteti pankrotiavaldust esitama kohustatud isikult deponiit pankrotimenetluse kulude katteks välja ja isik nõude täitis, tagastatakse talle deposiidina tasutud summa.“;

13) paragrahvi 12 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Kui pankrotiavaldus on esitatud pärandvara suhtes, toimetatakse see kätte võlgniku pärijale, testamenditäitjale või pärandi hooldajale.“;

14) paragrahvi 13 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Pärandvara pankrotimenetluses esitatakse käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud andmed pärandvara kohta. Kui on läbi viidud pärandi inventuur ja koostatud pärandvara nimekiri, lisatakse see pankrotiavaldusele.“;

15) paragrahvi 15 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Kui pankrotiavalduse on esitanud võlgniku pärija, testamenditäitja või pärandi hooldaja, võib kohus pärandvara väärtust arvestades jätta ajutise halduri nimetamata ja kümne päeva jooksul pankrotiavalduse saamisest pankroti välja kuulutada või lõpetada menetluse pankrotti välja kuulutamata raugemise tõttu. Kui on läbi viidud pärandi inventuur ja koostatud pärandvara nimekiri, eeldatakse, et ajutist haldurit ei ole vaja määrata.“;

16) paragrahvi 17 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Ajutise halduri nimetamisel võib kohus peatada võlgniku vara suhtes toimuva sundtäitmise või täitetoimingu.“;

17) paragrahvi 17 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

„(4) Kuni pankroti väljakuulutamiseni hoiustatakse sissenõutud summad või vara realiseerimisest saadu Maksu- ja Tolliametis määratud kontol või kohtutäituri ametialasel kontol. Võlausaldajale väljamakseid ei tehta. Kui pankrot välja kuulutatakse, kantakse sissenõutud summad pankrotivara hulka. Kohtutäitur peab enne ülekande tegemist sissenõutud summadest kinni kohtutäituri tasu ja täitekulud vastavalt täitemenetluse seadustikus ja kohtutäituri seaduses sätestatule.“;

18) paragrahvi 19 lõikes 3 asendatakse sõna „ühe“ sõnaga „kolme“;

19) paragrahvi 20 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

„(4) Kohus võib keelata võlgniku pärijal ajutise halduri nõusolekuta pärandvara käsutada. Käsutuskeelu võib kehtestada kogu või osa vara suhtes. Käesoleva paragrahvi lõiget 3 ei kohaldata võlgniku pärija suhtes.“;

20) paragrahvi 23 lõike 1 esimest lauset täiendatakse pärast sõnu „vajalike kulutuste hüvitamist“ sõnadega „, mida tasu ei kata“;

21) paragrahvi 23 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Tasu suuruse arvutamise aluseks on ülesannete täitmisele kuluv aeg. Ajutise halduri tasu katab ka halduri tegevusega seotud üldised kulud, sealhulgas kulud büroo pidamisele, sidekulud ja riigisisised reisikulud. Ajutine haldur esitab kohtule tööaja arvestuse andmed ja koos käesoleva seaduse § 22 lõikes 5 nimetatud aruandega taotluse nende kulutuste hüvitamiseks, mida ajutise halduri tasu ei kata. Kulutuste hüvitamise taotluses märgib haldur kulutuse suuruse, tekkimise põhjuse või aluse ja tekkimise aja.“;

22) paragrahvi 23 lõike 3 esimeses lauses asendatakse tekstiosa „96 eurot“ tekstiosaga „summa, mis vastab ühele viiendikule töölepingu seaduse § 29 lõike 5 alusel kehtestatud kuupalga ühekordsest alammäärast“;

23) paragrahvi 23 lõike 4 teises lauses asendatakse tekstiosa „397 eurot“ tekstiosaga „töölepingu seaduse § 29 lõike 5 alusel kehtestatud kuupalga ühekordne alammäär“;

24) paragrahvi 23 täiendatakse lõikega 5¹ järgmises sõnastuses:

„(5¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 ettenähtud riigi vahenditest hüvitatava ajutise halduri tasumäära ja kulutuste suuruse ulatuse ja korra kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.“;

25) paragrahvi 27 lõiget 5 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Kui kohus jätab avalduse rahuldamata ja on varem samas pankrotiasjas avaldanud teateid väljaandes Ametlikud Teadaanded, avaldab kohus avalduse rahuldamata jätmise kohta teate väljaandes Ametlikud Teadaanded.“;

26) paragrahvi 28 lõiget 1 täiendatakse pärast sõnu „kriminaalmenetluse alustamise otsustamiseks“ sõnadega „, välja arvatud siis, kui sellise teabe kasutamine tõendina oleks käesoleva seaduse § 85 lõikes 4 sätestatu kohaselt välistatud“;

27) paragrahvi 29 lõiget 3 täiendatakse pärast sõnu „kohtu määratud summa“ sõnadega „või kohus rahuldab maksejõuetuse teenistuse avalduse pankrotimenetluse läbiviimiseks avaliku uurimisena“;

28) paragrahvi 29 täiendatakse lõikega 7¹ järgmises sõnastuses:

„(7¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 2 nimetatud määruse peale võib määruskaebuse esitada ka isik, kelle suhtes esitati avaldus käesoleva seaduse § 11 lõike 1² alusel.“;

29) paragrahvi 29 täiendatakse lõigetega 8¹ ja 8² järgmises sõnastuses:

„(8¹) Kui pärandvara suhtes esitatud pankrotiavalduse menetlus lõpetatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 2 sätestatud alusel ja pärandvaras on mingi vara, makstakse sellest kõigepealt ajutise halduri tasu ja kaetakse vajalikud kulutused ning makstakse käesoleva seaduse § 8¹ lõikes 8 nimetatud ajutise esindaja tasu. Seejärel teeb pärandvaraga seotud nõuete rahuldamiseks võlgniku pärija pärandvara arvel väljamaksed pärimisseaduse §-s 142 nimetatud järjekorras.

(8²) Kui kohus on jättnud ajutise halduri nimetamata vastavalt käesoleva seaduse § 15 lõikele 2¹, maksab võlgniku pärija olukorras, kus pärandvara suhtes esitatud pankrotiavalduse menetlus lõpetatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 2 sätestatud alusel ja pärandvaras on mingi vara, käesoleva seaduse § 8¹ lõikes 8 nimetatud ajutise esindaja tasu, seejärel teeb pärandvaraga seotud nõuete rahuldamiseks pärandvara arvel väljamaksed pärimisseaduse §-s 142 nimetatud järjekorras.“;

30) paragrahvi 30 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Juriidilisest isikust võlgniku puhul on isikul, kes on teinud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud makse pankroti väljakuulutamisel, õigus nõuda deposiidina tasutud summa hüvitamist isikutelt, kes on oma kohustusi rikkudes jättnud pankrotiavalduse õigeaegselt esitamata, esitades selleks kohtule avalduse. Kohus mõistab deposiidina tasutud summa pankrotiavalduse esitamiseks kohustatud isikutelt välja, välja arvatud juhul, kui isik, kelle vastu nõue esitati, tõendab, et ta ei ole pankrotiavalduse õigeaegse esitamata jätmisega oma kohustusi rikkunud. Kui pankrotiavalduse on esitanud võlausaldaja, eeldatakse, et isik, kelle vastu nõue esitati, ei ole oma kohustust õigeaegselt täitnud.“;

31) paragrahvi 30 täiendatakse lõikega 3¹ järgmises sõnastuses:

„(3¹) Kohus lahendab käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud avalduse määrusega, võimaluse korral pankroti väljakuulutamisel. Määruse peale võib esitada määruskaebuse isik, kes tasus deposiidi ajutise halduri tasu ja kulutuste või pankrotimenetluse kulude katteks ning isik, kellelt deposiidina tasutud summa välja mõisteti.“;

32) paragrahvi 30 lõiget 4 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Kui käesoleva paragrahvi lõikes 3¹ nimetatud määruses mõisteti pankrotiavaldust esitama kohustatud isikult deposiit pankrotimenetluse kulude katteks välja ja isik nõude täitis, tagastatakse talle deposiidina tasutud summa.“;

33) paragrahvi 30 täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

„(5) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud deposiiti ei maksta, teeb kohus juriidilisest isikust võlgniku puhul maksejõuetuse teenistusele ettepaneku esitada avaldus pankrotimenetluse läbiviimiseks avaliku uurimisena ja annab avalduse esitamiseks mõistliku tähtaja.“;

34) paragrahvi 31 pealkirja täiendatakse pärast sõna „väljakuulutamine“ sõnadega „ja juriidilisest isikust võlgniku maksejõuetuse eeldamine“;

35) paragrahvi 31 täiendatakse lõigetega 1¹ – 1³ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Juriidilisest isikust võlgniku maksejõuetust eeldatakse, kui:

1) võlgniku suhtes toimivas täitemenetluses ei ole kolme kuu jooksul täitemenetluse alustamisest saadud vara puudumise tõttu nõuet rahuldada või kui täitemenetluses ilmneb, et võlgnikul ei jätku vara kõigi kohustuste täitmiseks;

2) võlgniku juhtorgani liige teeb raskeid juhtimisvigu, mille tagajärjel võlgnik võib olla muutunud maksejõuetuks;

3) võlgniku juhtorgani liige teatab võlausaldajale, kohtule või avalikkusele, et ta ei suuda oma kohustusi täita;

4) võlgniku juhtorgani liige on lahkunud Eestist eesmärgiga hoiduda oma kohustuste täitmisest või varjab end samal eesmärgil.

(1²) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1¹ toodule eeldatakse osaühingust või aktsiaseltsist võlgniku maksejõuetust, kui:

1) osaühingul on netovara (bilansi aktiva üldsumma miinus passivas näidatud kohustuste üldsumma) järel vähem kui pool osakapitalist või seaduses sätestatud osakapitali minimaalsest suurusest;

2) aktsiaseltsil on netovara vähem kui pool aktsiakapitalist või seaduses sätestatud aktsiakapitali minimaalsest suurusest.

(1³) Pärandvara pankrotimenetluses kuulutab kohus pankroti välja, kui pärandvara on maksejõuetu.“;

36) paragrahvi 31 lõiget 6 täiendatakse pärast sõnu „pankrotihalduri (haldur) nimetamise“ sõnadega „, täitemenetluse jätkamise vastavalt täitemenetluse seadustiku §-s 51¹ sätestatule“;

37) paragrahvi 32 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Ringkonnakohus lahendab määruskaebuse põhjendatud määrusega.“;

38) paragrahvi 33 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Kui pankrotimenetlus viiakse läbi avaliku uurimisena, märgitakse see pankrotiteates. Sellisel juhul võlausaldajate esimese üldkoosoleku toimumise aega ja kohta ei märgita.“;

39) paragrahvi 33 täiendatakse lõikega 6 järgmises sõnastuses:

„(6) Kui teate avaldamist taotletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/848 maksejõuetusmenetluse kohta (ELT L 141, 05.06.2015, lk 19–72) artikli 28 alusel, avaldab Justiitsministeerium teate väljaandes Ametlikud Teadaanded.“;

40) paragrahvi 34 lõiget 1 täiendatakse pärast esimest lauset lausega järgmises sõnastuses:

„Pankrotimäärusest teavitatakse ka käesoleva seaduse § 44 lõikes 4 nimetatud teadaolevaid isikuid.“;

41) paragrahvi 35 lõiget 1 täiendatakse punktiga 3¹ järgmises sõnastuses:

„3¹) kaotab võlgniku pärija pärandvara pankrotimenetluses õiguse teha tehinguid seoses pankrotivaraga;“;

42) paragrahvi 36 täiendatakse lõikega 6¹ järgmises sõnastuses:

„(6¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud kohaldatakse ka võlgniku pärijale.“;

43) paragrahvi 41 lõikest 1 jäetakse välja tekstiosa „maksejõuetusmenetluse kohta (ELT L 141, 05.06.2015, lk 19–72),,;

43) paragrahvi 44 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Pärandvara pankrotimenetluses võivad pankrotivõlausaldajad pärast pankroti väljakuulutamist esitada oma nõudeid pärandvara suhtes ainult käesolevas seaduses sätestatud korras. Nõuete rahuldamine toimub käesolevas seaduses sätestatud korras.“;

44) paragrahvi 44 täiendatakse lõigetega 4–7 järgmises sõnastuses:

„(4) Pankrotivõlausaldaja ei ole isik, kellel on õigus rahuldada oma kolmanda isiku vastu suunatud nõue pankrotivara arvel pandiõiguse või muu tagatisõiguse alusel. Pankroti väljakuulutamine tema õigusi ei mõjuta, välja arvatud käesoleva seaduse § 139 lõikes 2 nimetatud juhul.

(5) Kui koormatud vara müüakse pankrotimenetluse raames ja käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud isiku piiratud asjaõigus selle tagajärjel lõpeb, siis on tal õigus teatada oma asjaõiguslikust realiseerimisnõudest koos kolmanda isiku vastu oleva nõudega haldurile. Nõue esitatakse ja seda kaitstakse käesolevas seaduses sätestatud korras nagu pankrotivõlausaldaja nõuet. Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud isikul ei ole õigust esitada vastuväiteid teiste võlausaldajate nõuetele ega teostada muid pankrotivõlausaldaja õigusi.

(6) Nõude tunnustamisel on käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud isikul õigus osaleda piiratud asjaõigusega koormatud vara realiseerimisest saadud tulemi jaotamisel vastavalt piiratud asjaõiguse järjekohale käesoleva seaduse § 153 lõike 1 punkti 1 ning lõigete 2 ja 3 kohaselt.

(7) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud isiku asjaõiguslik realiseerimisõigus lõpeb eseme müügiga, võib ta müügi tulemist nõuda hüvitist kustutatud õiguse eest vastavalt kustutatud õiguse endisele järjekohale.“;

45) paragrahvi 45 täiendatakse pärast sõna „väljakuulutamise“ sõnadega „, välja arvatud täitemenetluse seadustiku §-s 51¹ sätestatud juhul“;

46) paragrahvi 55 lõiget 3 täiendatakse punktiga 5² järgmises sõnastuses:

„5²) koostab seaduses ettenähtud tähtaja jooksul halduri tasu ja menetluskulude kalkulatsiooni (eelarve);“;

47) paragrahvi 58 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Kui haldur asub ametisse Konkurentsiameti maksejõuetuse teenistuse juhataja-peadirektori asetäitjana, peatatakse halduri avalduse alusel tema haldurina tegutsemise õigus viieks aastaks.“;

48) paragrahvi 61 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Kui pankrotimäärusega nimetatud haldurit ei kinnitata, valivad võlausaldajad uue halduri. Kohus kinnitab halduri määrusega viie päeva jooksul üldkoosoleku otsuse saamisest arvates, kui halduri poolt hääletas vähemalt pool kohalviibivatest võlausaldajatest, kelle nõuded

moodustavad vähemalt 2/3 kõigi nõuete summast. Võlausaldaja nõude suurust arvestatakse vastavalt käesoleva seaduse § 82 lõike 3 või 4 alusel nõude suhtes kinnitatud häälte arvule.“;

49) paragrahvi 61 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks;

50) paragrahvi 61 lõiked 4 ja 5 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Kohus jätab võlausaldajate valitud halduri kinnitamata, kui haldur ei vasta käesoleva seaduse § 56 lõikes 1, 1¹, 3 või 4 sätestatud nõuetele või halduril ei ole kehtivat kutsekindlustust. Sellisel juhul kinnitab kohus pankrotimäärusega nimetatud halduri. Kohus peab kohtumääruses nimetama halduri kinnitamata jätmise põhjused.

(5) Määruse peale, millega kohus käesoleva paragrahvi lõikes 4 märgitud juhul ei kinnita võlausaldajate valitud haldurit ja kinnitab pankrotimäärusega nimetatud halduri, võib võlausaldaja või võlgnik esitada määruskaebuse. Määruskaebuse alusel tühistab kohus halduri nimetamise määruse, kui halduri nimetamisel on rikutud käesoleva seaduse § 56 lõikes 1, 1¹, 3 või 4 sätestatut.“;

51) paragrahvi 62 lõike 2 teist lauset täiendatakse pärast sõnu „võlgniku lähikondne“ sõnadega „, samuti mitte maksejõuetuse teenistuse juhataja, ametnik või töötaja,“;

52) paragrahvi 65 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Halduril on õigus saada tasu oma ülesannete täitmise eest. Halduri tasu katab ka halduri tegevusega seotud üldised kulud, sealhulgas kulud büroo pidamisele, sidekulud, riigisisesed reisikulud. Pankrotihalduri tasu määrab kohus halduri taotlusel pankrotimenetluse lõppemisel käesoleva seaduse § 157 punktides 2–6 sätestatud alustel, olles ära kuulanud halduri ja pankrotitoimkonna arvamuse. Halduri taotlusel määrab kohus halduri tasu büroole, mille kaudu haldur tegutseb.“;

53) paragrahvi 65 lõiked 2 ja 3 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Halduri tasu arvutatakse halduri kohustuste täitmiseks kulunud aja alusel tunnitasu, välja arvatud juhul, kui seadusega on ette nähtud tasu arvutamiseks toimingutasu. Haldur peab pidama oma ülesannete täitmiseks kulunud aja arvestust. Tasu suuruse määramisel arvestab kohus töö mahtu, keerukust ja halduri kutseoskust. Halduri tasu ei või ületada käesoleva seaduse § 65¹ lõikes 1 sätestatud tasu võrdlusmäära, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti. Kohus võib halduri tasu vähendada, kui tasu suurus ei vasta halduri tehtud töö mahule ja vastutusele.

(3) Halduri taotlusel määrab kohus pärast pankrotitoimkonna arvamuse ärakuulamist haldurile esialgse tasu, mis tasaarvestatakse pankrotimenetluse lõppemisel haldurile määratud tasuga. Juriidilisest isikust võlgniku pankrotimenetluses, mis kestab üle kuue kuu, peab kohus määrama haldurile esialgse tasu selleks vahendite olemasolu korral. Esialgse tasu suurus kokku ei tohi ületada poolt halduri tasu eelarvestatud suurusest. Halduri taotluse lahendab kohus määrusega 30 päeva jooksul taotluse saamisest arvates.“;

54) paragrahvi 65 lõiget 4 täiendatakse teise ja kolmanda lausega järgmises sõnastuses:

„Tasu määratakse tunnitasu. Tasu määramisel tuleb arvestada käesoleva seaduse §-s 65¹ sätestatud tasu võrdlusmäära.“;

55) paragrahvi 65 lõiked 5 ja 5¹ muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Halduri tunnitasu määr peab olema mõistlik. Halduri tunnitasu ülemmäär on summa, mis vastab ühele viiendikule töölepingu seaduse § 29 lõike 5 alusel kehtestatud kuupalga ühekordsest alammäärast.

(5¹) Kohus võib põhjendatud juhul määrata haldurile käesoleva seaduse § 65¹ lõikes 1 nimetatud võrdlusmäärast suurema tasu, kui:

- 1) pankrotivara väärtus oli suur ning arvestades halduri tegevust vara suurendamisel ja tagasivõitmisel ei ole võrdlusmäära kohaldamine õiglane või
- 2) on vaja arvestada halduri tegevust võlgniku tervendamisel.“;

56) paragrahvi 65 täiendatakse lõikega 5² järgmises sõnastuses:

„(5²) Kui halduri tasu arvestamisel ei ole võimalik pankrotivara vähesuse või puudumise tõttu lähtuda käesoleva seaduse §-s 65¹ kehtestatud tasu võrdlusmäärast, määrab kohus pankrotihalduri taotlusel talle mõistliku tasu esitatud kalkulatsiooni arvestades toimingu- ja tunnitasu.“;

57) paragrahvi 65 lõiked 6 ja 7 tunnistatakse kehtetuks;

58) paragrahvi 65 lõike 8 esimeses lauses asendatakse sõnad „lõpparuande kinnitamisel“ sõnadega „menetluse lõpetamisel haldurile tasu määramisel“;

59) paragrahvi 65 lõiget 10 täiendatakse pärast sõnu „täpse korra“ sõnadega „, nõuded kalkulatsioonile, halduri tasu ja kulude hüvitamise avaldusele“;

60) paragrahvi 65 lõige 11 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(11) Kui kohus on kuulutanud pankroti välja käesoleva seaduse § 171 lõike 11 alusel ja võlgnikul ei ole pankrotimenetluse kulude katmiseks piisavalt vara, määrab kohus halduri tasu käesoleva seaduse § 23 lõigete 1–3 alusel. Halduri tasu ja hüvitatavad kulutused mõistab kohus välja võlgnikult, kuid võib määrata nende hüvitamise riigi vahenditest. Riigi vahenditest ei hüvitata halduri tasu ja kulutusi suuremas summas kui tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 183 lõikes 2 sätestatud ulatuses, sealhulgas seaduses ettenähtud maksud, välja arvatud käibemaks.“;

61) paragrahvi 65 lõikes 11¹ asendatakse tekstiosa „lõikes 2“ tekstiosaga „lõigetes 2 ja 2¹“;

62) paragrahvi 65 täiendatakse lõigetega 11² ja 11³ järgmises sõnastuses:

„(11²) Käesoleva paragrahvi lõikes 11 ettenähtud riigi vahenditest hüvitatava halduri tasumäära ja kulutuste suuruse ulatuse ja korra kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.

(11³) Füüsilise isiku pankrotimenetluses võib haldur taotleda tasu põhitasuna, kuid mitte rohkem kui kolmekordne töölepingu seaduse § 29 lõike 5 alusel kehtestatud alampalga määr. Haldur peab sellest teatama kohtule ja võlausaldajatele tasu ja menetluskulude kalkulatsiooni koostamisel ega pea pidama tööaja arvestust.“;

63) paragrahvi 65 lõige 12 tunnistatakse kehtetuks;

64) paragrahvi 65 täiendatakse lõigetega 13 ja 14 järgmises sõnastuses:

„(13) Halduri vabastamisel ametist käesoleva seaduse § 68 lõike 2 alusel määrab kohus pankrotimenetluse lõppemisel haldurile mõistliku tasu, arvestades rikkumise asjaolusid ja käesolevas paragrahvis sätestatud. Kui rikkumise asjaolud seda tingivad, on kohtul õigus jätta haldurile tasu määramata.

(14) Kui haldur vastab tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 218 lõike 1 punktides 1 ja 2 lepingulisele esindajale seatud nõuetele ja osaleb oma ülesannete tõttu kohtuvaidlustes ilma täiendavat õigusabi kasutamata ning kui haldur võiks käesoleva seaduse § 66 lõikes 2 sätestatu kohaselt õigusabi kasutada, võib ta nõuda sellise tegevuse eest lisatasu mõistlikus ja vajalikus ulatuses. Lisatasu määramisel ei kohaldu käesoleva seaduse §-s 65¹ sätestatud tasu võrdlusmäär. Tunnitasu suurusele kohaldub käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatu. Kui haldur osaleb oma ülesannete tõttu kohtuvaidlustes ise, võib ta nõuda sellega seotud õigusabikulude väljamõistmist menetluskuluna pankrotivarasse menetlusosaliselt, kelle kanda jäävad menetluskulude jaotuse kohaselt menetluskulud.“;

65) paragrahvi 65¹ pealkirjas asendatakse sõna „piirmäärad“ sõnaga „võrdlusmäärad“;

66) paragrahvi 65¹ lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Halduri tasu võrdlusmäär pankrotivaralt suurusega kuni 25 000 eurot on 40% ja

- 1) eelmist ületavalt summalt kuni 50 000 eurot on 25%;
- 2) eelmist ületavalt summalt kuni 250 000 eurot on 7%;
- 3) eelmist ületavalt summalt kuni 500 000 eurot on 3%;
- 4) eelmist ületavalt summalt kuni 25 000 000 eurot on 2%;
- 5) eelmist ületavalt summalt kuni 50 000 000 eurot on 1%;
- 6) eelmist ületavalt summalt on 0,5%.“;

67) paragrahvi 65¹ täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Pankrotimenetluse lõppemisel halduri tasu lõpliku suuruse määramisel lähtub kohus halduri tasu võrdlusmäära arvestamisel pankrotivara müügist ja tagasivõitmisest, samuti halduri muu tegevuse tulemusena pankrotivarasse laekunud ja pankrotivara hulka arvatud rahast. Halduri tasu võrdlusmäära arvestamisel ei võeta arvesse raha, mis oli võlgnikul pankroti väljakuulutamise ajal või mis on saadud halduri tegevusest sõltumata. Pandieseme müügist saadud raha arvatakse võrdlusmäära arvestamisel pankrotivara hulka käesoleva seaduse § 153 lõikes 2 sätestatud ulatuses.“;

68) paragrahvi 65¹ lõiked 2–4 tunnistatakse kehtetuks;

69) seadust täiendatakse §-ga 65² järgmises sõnastuses:

„§ 65². Toimingutasupõhised pankrotimenetluse toimingud

(1) Haldurile makstakse tasu toimingutasuna järgmiste toimingute eest:

- 1) võlausaldajate esimese üldkoosoleku läbiviimine;
- 2) võlausaldajate üldkoosoleku läbiviimine;
- 3) võlausaldaja nõude registreerimine;
- 4) enampakkumise korraldamine;
- 5) pankrotitoimkonna koosoleku protokoll koostamine (juriidilisest isikust võlgniku pankrotimenetluses);
- 6) pankrotivara nimekirja koostamine;

- 7) füüsilisest isikust võlgniku nõustamine ja juhendamine (füüsilisest isikust võlgniku pankrotimenetluses);
- 8) halduri ettekande koostamine pankrotivara kohta käesoleva seaduse § 132 alusel;
- 9) halduri ettekande koostamine võlausaldajate esimeseks üldkoosolekuks käesoleva seaduse § 127 alusel;
- 10) halduri ettekande koostamine käesoleva seaduse § 165 alusel;
- 11) halduri ettekande koostamine pankrotimenetluse raugemisel käesoleva seaduse § 158 lõike 3 alusel;
- 12) halduri nimele võlgniku kontode kasutusõiguse vormistamine pangas;
- 13) lepingute ümbervormistamine;
- 14) pankrotiteate edastamine;
- 15) väljamaksete tegemine võlausaldajatele;
- 16) võlausaldajate esimese üldkoosoleku otsuste kinnitamise taotluse koostamine;
- 17) arestide lõpetamine, võlgniku kontode sulgemine.

(2) Toimingutasu arvutamise korra käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud toimingute eest kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.

(3) Toimingutasu suuruseks on eelduslik toimingu läbiviimiseks kuluv töötundide arv korrutatuna tunnihinnaga. Tasu toimingu eest määratakse käesoleva paragrahvi lõike 2 alusel kehtestatud määruuses sätestatud vahemike ulatuses.“;

70) paragrahvi 66 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Lisaks tasule on halduril õigus nõuda oma kohustuste täitmiseks tehtud nende vajalike kulutuste hüvitamist, mida tasu ei kata. Selleks esitab haldur iga kuue kuu möödudes alates pankroti väljakuulutamise pankrotitoimkonnale ja kohtule aruande sellel perioodil tehtud kulutuste kohta. Pankrotitoimkonnal ja kohtul on õigus nõuda haldurilt kuludokumentide ning täiendavate andmete esitamist. Kohus kontrollib halduri kohustuste täitmiseks tehtud kulutuste vajalikkust ja põhjendatust ning kinnitab vajalike ja põhjendatud kulutuste suuruse üks kord aastas pankroti väljakuulutamise arvates määrusega. Kohus võib jätta kinnitamata nende kulutuste hüvitamise, millest pankrotitoimkonnale ja kohtule ei ole õigel ajal teatatud.“;

71) paragrahvi 66 lõike 3 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Pankrotimenetluse lõpparuande või muu menetlust lõpetava aruande kinnitamisel kontrollib kohus nende halduri kohustuste täitmiseks tehtud kulutuste vajalikkust ja põhjendatust, mida kohus ei ole käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel veel kinnitanud, ning kinnitab vajalike ja põhjendatud kulutuste suuruse.“;

72) seadust täiendatakse §-ga 66¹ järgmises sõnastuses:

„§ 66¹. Halduri tasu ja kulutuste kalkuleerimine

(1) Haldur esitab enne võlausaldajate esimest üldkoosolekut kohtule ja võlausaldajatele kirjalikult tasu ja menetluskulude kalkulatsiooni (eelarve). Haldur peab menetluse planeerimisel ja läbiviimisel püüdlema selle poole, et menetluskulud ei oleks suuremad kui vajalik. Kalkulatsioonis peab haldur kajastama planeeritavad toimingud oma ülesannete täitmiseks, selleks kulutatava aja ning muud pankrotimenetluse kulud. Kalkulatsioonis tuleb kajastada ka kolmandate isikute, esindajate ja abiliste planeeritav kasutamine ning sellega seotud kulud. Kalkulatsiooni koostamisel lähtub haldur selle koostamise ajaks teada olevatest asjaoludest, lubatud on halduri kogemuslik hinnang.

(2) Haldur on kohustatud viivitamata teavitama kohut ja võlausaldajate üldkoosolekut kalkulatsiooni ületamise vajadusest. Halduri vabastamisel ja uue halduri nimetamisel esitab uus haldur kohtu määratud tähtaja jooksul kohtule ja võlausaldajatele seisukoha tasu ja menetluskulude kalkulatsiooni kohta. Vajaduse korral koostab haldur uue kalkulatsiooni.

(3) Haldurile tasu määramisel lähtub kohus halduri esitatud kalkulatsioonist ja tööaja arvestusest ning kontrollib tasu põhjendatust. Kohtul on õigus haldurile tasu määramisel ja kulude kinnitamisel kalduda halduri esitatud kalkulatsioonist kõrvale, kui see on menetluse asjaolusid arvestades põhjendatud. Kohus lahendab tasu taotluse määrusega 30 päeva jooksul taotluse saamisest.

(4) Halduri tasu ja kulutused määratakse kindlaks eraldi. Haldur esitab kohtule koos lõpparuande või muu menetlust lõpetava aruandega taotluse tasu ja nende kulude kindlaksmääramiseks, mille kinnitamist ei ole kohus käesoleva seaduse § 66 lõike 1 alusel veel otsustanud. Avalduses peab haldur näitama tasu arvestamise alused.“;

73) paragrahvi 68 lõike 2 esimeses lauses asendatakse sõna „Justiitsministeeriumi“ sõnadega „maksejõuetuse teenistuse“;

74) paragrahvi 70 lõigetes 1, 3 ja 4 asendatakse sõnad „Justiitsministeerium ja koda“ sõnadega „koda ja maksejõuetuse teenistus“ vastavas käändes;

75) paragrahvi 70 lõikes 2 asendatakse sõnad „Justiitsministeerium või koda“ sõnadega „koda või maksejõuetuse teenistus“ vastavas käändes;

76) paragrahvi 70 lõiget 3 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Maksejõuetuse teenistus teostab järelevalvet ka pankrotimenetluse kulude otstarbekuse üle.“;

77) paragrahvi 70 lõikes 5 asendatakse sõna „Justiitsministeeriumil“ sõnadega „Maksejõuetuse teenistusel“;

78) paragrahvi 70 lõiget 5 täiendatakse punktidega 8 ja 9 järgmises sõnastuses:

„8) esitada haldurile arvamusi, soovitusi ja ettekirjutusi;

9) pöörduda kohtusse haldurile trahvi määramiseks, halduri vabastamiseks, haldurile tegutsemiskeelu määramiseks või halduri tasu vähendamiseks.“;

79) paragrahvi 70 täiendatakse lõikega 6 järgmises sõnastuses:

„(6) Ettekirjutuse täitmata jätmise korral võib maksejõuetuse teenistus määrata adressaadile asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras sunniraha, mille ülemmäär on 9600 eurot. Sunniraha nõutakse riigieelarvesse.“;

80) paragrahvi 72 pealkiri ja tekst muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„§ 72. Saladuse hoidmise kohustus

Halduri tegevuse üle haldusjärelevalvet või võlgniku või võlgniku lähikondse üle riiklikku järelevalvet teostanud isik on kohustatud töö- või teenistussuhte ajal ja pärast selle lõppemist hoidma talle tema ülesannete tõttu teatavaks saanud äri-, panga- ja maksusaladust, samuti

hoidma saladuses teiste inimeste perekonna- ja eraellu puutuvaid andmeid ning muud konfidentsiaalsena saadud teavet.“;

81) paragrahvi 74 lõike 1 teist lauset täiendatakse pärast sõnu „seaduse § 57 lõikes 6 nimetatud isik“ sõnadega „ega maksejõuetuse teenistuse juhataja, ametnik või töötaja“;

82) paragrahvi 76 lõikes 2 asendatakse sõna „jaotusettepaneku“ sõnadega „võlausaldajate nimekirja“;

83) paragrahvi 77 punkt 6 tunnistatakse kehtetuks;

84) paragrahvi 81 lõiget 1 täiendatakse pärast sõna „lihthäälteenamusega“ sõnadega „, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti“;

85) paragrahvi 82 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Kui üldkoosolekul osalenud võlausaldaja ei nõustu talle halduri poolt määratud häälte arvuga või kui talle määratud häälte arvu vaidlustab teine võlausaldaja, määrab häälte arvu üldkoosolekul osalev kohtunik, tehes selle kohta määruse. Üldkoosolekul osalev kohtunik teeb vastava määruse samal koosolekul või kui see pole võimalik, hiljemalt järgmisel tööpäeval. Määruse peale võib esitada määruskaebuse. Ringkonnakohus lahendab määruskaebuse 15 tööpäeva jooksul selle saamisest arvates.“;

86) paragrahvi 82 täiendatakse lõikega 8 järgmises sõnastuses:

„(8) Käesoleva seaduse § 153 lõike 1 punktis 4 ja lõikes 7 nimetatud võlausaldajal ei ole hääleõigust. Muul käesoleva seaduse § 117 lõigetes 1 ja 2 nimetatud võlgniku lähikondsest võlausaldajal ei ole hääleõigust juhul, kui ta teadis võlgniku maksejõuetusest. Võlgniku lähikondse puhul eeldatakse, et ta teadis võlgniku maksejõuetusest, kui tema nõude aluseks olev tehing tehti kuni neli kuud enne ajutise halduri nimetamist. Võlgniku lähikondsest võlausaldaja võib tõendada vastupidist.“;

87) paragrahvi 84¹ pealkirjas ning lõigetes 1 ja 2 asendatakse sõna „kohtunikuabi“ sõnaga „kohtujuristi“ vastavas käändes;

88) paragrahvi 84¹ lõike 2 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Kohtujurist on pädev võlgniku pankrotimenetluses tegema kohtumäärusi ja teostama kohtupoolset järelevalvet.“;

89) paragrahvi 84¹ lõiked 3 ja 4 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Kohtuniku ainupädevuses on:

- 1) ajutise halduri nimetamine, pankrotiavalduse lahendamine;
- 2) pankrotimenetlusega seotud hagimenetlused;
- 3) halduri poolt määratud häälte arvuga seotud vaidluste lahendamine võlausaldajate üldkoosolekul;
- 4) võlausaldajate nimekirja kinnitamine hagita menetluses;
- 5) pankrotimenetluse lõpetamine;
- 6) pankrotihalduri ja pankrotitoimkonna liikme tasu ja kulude kinnitamine;
- 7) füüsilisest isikust võlgniku kohustustest vabastamise menetluse algatamine;
- 8) kohustustest vabastamise menetluse lõpetamine ja kohustustest vabastamine;

9) trahvimine, ärikeelu, sundtoomise, aresti ja elukohast lahkumise keelu kohaldamine.

(4) Kohtujuristi pädevusele ja tema taandamisele kohaldatakse vastavalt kohtute seaduse § 125¹ lõigetes 1–3 ja tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 22¹ lõikes 2¹ sätestatut.“;

90) seaduse 3. peatükki täiendatakse 5. jaoga järgmises sõnastuses:

„5. jagu Maksejõuetuse teenistus

§ 84². Maksejõuetuse teenistuse pädevus

(1) Maksejõuetuse teenistus (edaspidi ka *teenistus*) teostab riiklikku järelevalvet võlgniku ja võlgniku lähikondsete tegevuse üle seoses võlgniku pankrotimenetlusega ning uurib võlgniku ja võlgniku lähikondsete võimalikku seadusvastast käitumist maksejõuetuse tekitamisel või makseraskuste suurendamisel, viies läbi eriauditeid ja pankrotimenetluse avalikke uurimisi ning tehes haldurile ettepanekuid pankrotimenetluse läbiviimisel. Teenistus ei teosta riiklikku järelevalvet Finantsinspektsiooni seaduse § 2 lõikes 2 nimetatud isikute üle.

(2) Teenistus teostab haldusjärelevalvet pankrotihalduri üle pankrotimenetluses menetluse seaduspärase läbiviimise ning pankrotimenetluse kulude otstarbekuse üle.

(3) Teenistus aitab kaasa ühtse maksejõuetuse praktika kujundamisele pankroti-, saneerimis-, võlgade ümberkujundamise ja füüsilise isiku kohustustest vabastamise menetluses.

(4) Teenistus on oma tegevuses sõltumatu.

§ 84³. Teenistuse moodustamine ja koosseis

(1) Maksejõuetuse teenistus moodustatakse Konkurentsiameti juurde sõltumatu struktuuriüksusena.

(2) Maksejõuetuse teenistuse põhimääruse kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.

(3) Teenistusel on juhataja-peadirektori asetäitja (edaspidi *teenistuse juhataja*) ja vähemalt kaks ametnikku. Ametnikul peab olema akadeemiline kõrgharidus õigus- või majandusteaduses.

(4) Valdkonna eest vastutav minister nimetab teenistuse juhataja ametisse viieks aastaks Konkurentsiameti peadirektori ettepanekul ja kuulates enne ära Riigikogu majanduskomisjoni arvamuse. Kedagi ei tohi valida teenistuse juhatajaks rohkem kui kaheks ametiajaks järjestikku.

(5) Konkurentsiameti peadirektor kuulab enne teenistuse ametnike ametisse nimetamist ära teenistuse juhataja.

§ 84⁴. Teenistuse juhatajale esitatavad nõuded ja sõltumatus

(1) Teenistuse juhataja peab olema kõrgete kõlbeliste omadustega ning omama maksejõuetuse teenistuse juhtimiseks vajalikke võimeid ja isiksuseomadusi.

(2) Teenistuse juhatajal peab olema vähemalt riiklikult tunnustatud magistriskraad õigusteaduses ning ta peab olema kogenud ja tunnustatud jurist maksejõuetuse või ühinguõiguse valdkonnas.

(3) Teenistuse juhataja on oma ülesannete täitmisel sõltumatu ja erapooletu. Valdkonna eest vastutaval ministril ei ole õigust sekkuda teenistuse juhataja otsuste tegemisse viisil, mis ohustaks teenistuse juhatajale käesolevas seaduses sätestatud sõltumatuse nõudeid.

(4) Teenistuse juhatajaks ei või nimetada isikut:

- 1) kes on süüdi mõistetud majandusalase, õigusmõistmise või riigivastase süüteo toimepanemise eest;
- 2) kes on pankrotivõlgnik;
- 3) kes on esitanud kohtule avalduse võlgade ümberkujundamiseks;
- 4) kes on viimase viie aasta jooksul kuulunud äriühingu juhatusse, mille pankrotiavalduse menetlus või pankrotimenetlus on lõppenud raugemisega;
- 5) kes on kohtuniku-, notari- või kohtutäituri ametist tagandatud;
- 6) kes on advokatuurist välja heidetud;
- 7) kes on avalikust teenistusest vabastatud distsiplinaarsüüteo eest;
- 8) kelle audiitori kutsetegevus on lõpetatud, välja arvatud lõpetamine audiitori avalduse alusel;
- 9) kellelt on patendivoliniku kutse ära võetud, välja arvatud kutse äravõtmine patendivoliniku avalduse alusel;
- 10) kellelt on vandetõlgi kutse ära võetud vandetõlgi seaduse § 28 lõike 3 punkti 3 alusel.

(5) Teenistuse juhataja ei tohi ametisoleku ajal:

- 1) olla muul palgalisel töö- või ametikohal, välja arvatud pedagoogiline ja teadustöö, kui see ei takista tema ametiülesannete täitmist;
- 2) osaleda erakonna tegevuses;
- 3) kuuluda äriühingu juhatusse, nõukogusse või järelevalveorganisse;
- 4) osaleda ettevõtluses, välja arvatud isiklikud investeeringud ning nendelt saadavad dividendid, samuti talle kuuluva vara käsutamisest saadav tulu.

§ 84⁵. Teenistuse juhataja ametist vabastamise ja tagasiastumise erisused

(1) Teenistuse juhataja võib ametist vabastada valdkonna eest vastutav minister Konkurentsiameti peadirektori ettepanekul ja kuulates enne ära Riigikogu majanduskomisjoni arvamuse.

(2) Teenistuse juhataja võib ametist tagasi astuda omal soovil, teatades sellest valdkonna eest vastutavale ministrile vähemalt kaks kuud või katseajal vähemalt 20 päeva ette, välja arvatud erakorralistel põhjustel.

§ 84⁶. Teenistuse töötingimused ja eelarve

(1) Teenistuse tegevusega seotud kulud kaetakse riigieelarvest Konkurentsiametile selleks eraldatud vahenditest. Justiitsministeerium tagab teenistuse tegevuseks piisavad vahendid.

(2) Teenistuse töötingimused, sealhulgas tööruumid ja tehnilise teenindamise tagab Konkurentsiamet.

(3) Konkurentsiameti eelarves näidatakse maksejõuetuse teenistuse ülesannete täitmiseks vajalikud kulutused halduskulutustest eraldi. Teenistuse juhataja on sõltumatu teenistuse ülesannete täideviimiseks ettenähtud eelarve osa käsutamises.

§ 84⁷. Haldusmenetluse seaduse kohaldamine

Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse sätteid, arvestades käesolevas seaduses ettenähtud erisusi.

§ 84⁸. Menetlusele juurdepääsu tagamine

Kohus tagab maksejõuetuse teenistusele juurdepääsu pankroti-, saneerimis-, võlgade ümberkujundamise või füüsilise isiku kohustustest vabastamise menetlusele või sellega seotud menetlusele, kui kohus saab menetluse algatamise avalduse või hagi.

§ 84⁹. Kulude kandmine ja hüvitamine maksejõuetuse teenistusele

(1) Eriauditi kulud kantakse Konkurentsiameti eelarves maksejõuetuse teenistusele ettenähtud vahenditest. Kui pankrotivaras on vara pankrotimenetluse kulude hüvitamiseks, hüvitatakse riigieelarvesse eriaudititele tehtud kulutused pankrotivara arvelt ühe pankrotimenetluse kohta kuni kümne protsendi ulatuses pandiga tagamata võlausaldajatele jaotise alusel tehtavatest väljamaksete summast.

(2) Pankrotimenetluse läbiviimisel avaliku uurimisena tekkinud kulud kantakse Konkurentsiameti eelarves maksejõuetuse teenistusele ettenähtud vahenditest ning hüvitatakse riigieelarvesse vastavalt käesoleva seaduse § 146 lõike 1 punktis 4 ja § 150 lõike 1 punktis 7 sätestatule.“;

91) paragrahvi 85 lõike 1 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Võlgnik peab kohtule, haldurile, pankrotitoimkonnale ja maksejõuetuse järelevalve teenistusele andma teavet, mida nad vajavad seoses pankrotimenetlusega, eelkõige oma vara, sealhulgas kohustuste ning majandus- või kutsetegevuse kohta.“;

92) paragrahvi 85 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Võlgnik peab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kohustuse täitma viivitamata pärast vastava nõude saamist.“;

93) paragrahvi 85 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

„(4) Võlgniku või võlgniku lähikondse poolt pankrotimenetluses teabe andmise kohustuse täitmiseks antud teavet võib võlgniku või võlgniku lähikondse suhtes läbiviidavas süüteo menetluses kasutada tõendina ainult teavet andnud isiku kirjalikus vormis antud nõusolekul.“;

94) paragrahvi 93 lõikes 1 asendatakse sõna „kahe“ sõnaga „ühe“;

95) paragrahvi 93 lõiget 1 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Käesoleva lõike esimeses lauses nimetatud kohustus on ka võlausaldajal, kes esitas pankrotiavalduse.“;

96) paragrahvi 93 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Erandlikel asjaoludel võib kohus määrata käesoleva paragrahvi lõike 1 esimeses lauses sätestatust pikema tähtaja, kuid mitte rohkem kui neli kuud.“;

97) paragrahvi 94 lõike 3 kolmas lause muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„Kui puudusi ei kõrvaldata, võib kohus lugeda, et nõudeavaldust ei ole esitatud.“;

98) paragrahvi 94 lõige 4 tunnistatakse kehtetuks;

99) paragrahvi 99 lõike 1 teises lauses asendatakse sõnad „kohtule viimase jaotusettepaneku esitamiseni“ sõnadega „võlausaldajate nimekirja kinnitamiseni“;

100) paragrahv 100 tunnistatakse kehtetuks;

101) seadust täiendatakse §-dega 100¹–100³ järgmises sõnastuses:

„§ 100¹. Nõuete kaitsmise kord ja tähtajad

(1) Nõudeid kaitstakse kirjalikus menetluses. Koos nõudega kaitstakse ka nõuet tagavaid pandiõigusi.

(2) Haldur koostab ühe kuu jooksul pärast käesoleva seaduse § 93 lõikes 1 sätestatud tähtaja möödumist esitatud nõudeavalduste alusel esialgse võlausaldajate nimekirja, mille esitab võlausaldajatele tutvumiseks. Esialgsesse võlausaldajate nimekirja kantakse nõuded esitamise järjekorras koos järgmiste andmetega:

- 1) nõudeavalduse esitamise järjekorra number;
- 2) võlausaldaja nimi;
- 3) võlausaldaja registri- või isikukood;
- 4) nõudeavalduse esitamise kuupäev;
- 5) nõude suurus;
- 6) kas nõue on tagatud pandiõigusega;
- 7) nõude rahuldamisjärk;
- 8) kas nõue loetakse kaitsmiseta tunnustatuks;
- 9) kas tegemist on solidaarkohustusega või tingimuslikust tehingust või kõrvaltingimusega haldusaktist tuleneva nõudega;
- 10) häälte arv.

(3) Haldur teatab võlausaldajate nimekirjaga tutvumise ja vastuväidete esitamise võimalusest ning tähtajast väljaandes Ametlikud Teadaanded. Haldur määrab võlausaldajate nimekirjaga tutvumise ja vastuväidete esitamise tähtaja, mis ei või olla lühem kui 15 päeva ega pikem kui 30 päeva. Võlausaldaja võib esitada nõuetele kirjalikke põhistatud vastuväiteid. Kohus jätab pärast tähtaega esitatud või põhistamata vastuväite võlausaldajate nimekirja kinnitamisel tähelepanuta.

(4) Haldur on kohustatud kontrollima esitatud nõuete põhjendatust ja nõuet tagavate pandiõiguste olemasolu. Kui selleks on alust, on haldur kohustatud esitama nõudele või pandiõigusele kirjaliku põhistatud vastuväite.

(5) Pärast vastuväidete esitamise tähtaja möödumist edastab haldur nõudele või pandiõigusele esitatud vastuväited, sealhulgas halduri enda vastuväited, selle saanud võlausaldajale ja määrab tähtaja, mille jooksul võlausaldaja võib vastuväite kohta esitada haldurile kirjalikke seisukohti ja taotlusi. Tähtaeg seisukohtade ja taotluste esitamiseks ei või olla lühem kui 15 päeva ega pikem kui 30 päeva. Kohus jätab pärast tähtaega esitatud seisukohad ja taotlused võlausaldajate nimekirja kinnitamisel tähelepanuta.

(6) Kui võlausaldaja nõue on jäänud tunnustamata ja ta ei esitanud määruskaebust nõude tunnustamiseks või kui kohus jättis tema määruskaebuse rahuldamata, siis selle võlausaldaja vastuväidet teise võlausaldaja nõudele ei arvestata. Kui teise võlausaldaja nõudele ei ole rohkem vastuväiteid esitatud, loetakse see nõue tunnustatuks.

§ 100². Võlausaldajate nimekirja vormistamine ja kohtule esitamine

(1) Haldur vormistab lõpliku võlausaldajate nimekirja ja esitab kohtule kinnitamiseks 30 päeva jooksul pärast käesoleva seaduse § 100¹ lõikes 5 sätestatud tähtaja möödumist. Kaalukatel põhjustel võib kohus halduri taotlusel tähtaega pikendada kuni 30 päeva.

(2) Kui haldur või võlausaldaja ei esita ühtegi vastuväidet, esitab haldur lõpliku võlausaldajate nimekirja kohtule ilma käesoleva seaduse § 100¹ lõikes 5 sätestatud tähtaega andmata.

(3) Lisaks käesoleva seaduse § 100¹ lõikes 2 sätestatule märgitakse lõplikus võlausaldajate nimekirjas:

- 1) kas nõuet ja nõuet tagavat pandiõigust tunnustati või mitte;
- 2) kes ja millises ulatuses vaidles vastu nõudele, selle rahuldamisjärgule või nõuet tagavale pandiõigusele;
- 3) kas võlgnik esitas nõudele vastuväite;
- 4) kas võlausaldaja esitas taotluse käesoleva seaduse § 102 lõike 1 alusel.

(4) Võlausaldajate nimekirjale lisatakse kõik esitatud vastuväited, seisukohad, taotlused ja avaldused.

§ 100³. Võlausaldajate nimekirja kinnitamine

(1) Kohus lahendab võlausaldajate nimekirja kinnitamisel nimekirja juurde esitatud vastuväited, seisukohad, taotlused ja avaldused sisuliselt, määrab nõuete rahuldamisjärgud ja jaotised ning kinnitab võlausaldajate nimekirja 30 päeva jooksul selle saamisest arvates kohtumäärusega. Menetlusosalised võivad esitada hagimenetluses lubatud tõendeid. Kohus omal algatusel tõendeid ei kogu.

(2) Kohus jätab võlausaldajate nimekirja kinnitamata ja tagastab selle haldurile määrusega, kui võlausaldajate nimekirja vormistamisel ei ole järgitud käesolevas seaduses sätestatud korda ja nõudeid või on rikutud võlausaldaja õigusi, eelkõige vastuväidete ja seisukohtade esitamisel, ja kohus ei saa ise puudust kõrvaldada.

(3) Nõue ja nõude rahuldamisjärk ning nõuet tagav pandiõigus loetakse tunnustatuks, kui sellele ei vaidle vastu haldur ega ükski võlausaldaja, samuti siis, kui vastuväite esitanud võlausaldaja või haldur vastuväitest loobub. Vastuväitest loobumiseks tuleb esitada kohtule avaldus käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul.

(4) Kaitsmiseta loetakse tunnustatuks:

- 1) nõue, mis on rahuldatud jõustunud kohtulahendiga või täitemenetluse seadustiku § 2 lõike 1 punkti 6 või 6¹ kohaselt täitedokumendiks oleva vahekohtu lahendiga;
- 2) pandiõigus, mida on tunnustatud jõustunud kohtulahendiga või täitemenetluse seadustiku § 2 lõike 1 punkti 6 või 6¹ kohaselt täitedokumendiks oleva vahekohtu lahendiga või mis on kantud kinnistusraamatusse, laevakinnistusraamatusse, kommertspandiregistrisse või väärtpäberite registrisse;
- 3) nõue, mis on rahuldatud ühtset patendikohtu käsitleva lepingu (ELT C 175, 20.06.2013, lk 1–40) artiklis 82 nimetatud ühtse patendikohtu jõustunud otsuse või korraldusega;

- 4) nõue, mis on rahuldatud välisriigi kohtu Eestis täidetavaks tunnustatud või tunnustamiseta täitmisele kuuluva lahendiga;
- 5) avalik-õigusliku rahalise kohustuse täitmise nõue, mis tuleneb täitemenetluse seadustiku § 2 lõikes 1 nimetatud haldusaktist, mille vaidlustamise tähtaeg on enne pankroti väljakuulutamist möödunud, samuti kui selline nõue tuleneb Eestis täidetavaks tunnustatud või tunnustamiseta täitmisele kuuluvast välisriigi ametlikust dokumendist.

(5) Kohtumäärusega kinnitatavas võlausaldajate nimekirjas märgitakse:

- 1) võlausaldaja nimi;
- 2) võlausaldaja registri- või isikukood;
- 3) võlausaldaja tunnustatud nõude suurus;
- 4) tunnustatud nõude rahuldamisjärk ja jaotis;
- 5) kas nõue on tagatud pandiõigusega;
- 6) kas tegemist on solidaarkohustusega või tingimuslikust tehingust või kõrvaltingimusega haldusaktist tuleneva nõudega;
- 7) kas nõude suhtes esitati võlgniku vastuväide.

(6) Määruse peale, millega kohus on võlausaldajate nimekirja kinnitanud, võivad esitada määruskaebuse haldur, vastuväite esitanud või vastuväite saanud võlausaldaja ja võlausaldaja, kelle nõude ennistamise taotlust ei rahuldatud. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

(7) Kohus avaldab teate võlausaldajate nimekirja kinnitamise või kinnitamata jätmise määruse kohta väljaandes Ametlikud Teadaanded ning saadab määruse haldurile, vastuväite esitanud või saanud võlausaldajale ja võlausaldajale, kelle nõude ennistamise taotlust ei rahuldatud.

(8) Võlausaldajate nimekirja kinnitamine allub pankrotiasja läbivaatavale kohtule.“;

102) paragrahv 101 tunnistatakse kehtetuks;

103) paragrahvi 102 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Kui nõue on mõjuval põhjusel esitatud pärast käesoleva seaduse § 93 lõikes 1 nimetatud tähtaja möödumist, ennistab kohus võlausaldaja taotlusele nõude esitamise tähtaja. Võlausaldaja esitab taotluse koos nõudeavaldusega haldurile, kes edastab selle koos käesoleva seaduse § 100² lõikes 1 sätestatud dokumentidega kohtule. Haldur esitab kohtule võlausaldaja esitatud taotluse kohta kirjaliku seisukoha. Taotluse nõude esitamise tähtaja ennistamiseks saab esitada kuni halduri poolt võlausaldajate nimekirja kohtule kinnitamiseks esitamiseni.“;

104) paragrahvi 102 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Kohus lahendab võlausaldaja taotluse nõude esitamise tähtaja ennistamiseks kohtumäärusega. Kui nõude esitamise tähtaega ei ennistata, võetakse nõue võlausaldajate nimekirjas arvesse, kuid tunnustamise korral rahuldatakse pärast õigeaegselt esitatud tunnustatud nõuete rahuldamist.“;

105) paragrahvi 102 lõige 3 ja § 103 tunnistatakse kehtetuks;

106) paragrahvi 104 lõike 1 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Kirjaliku vastuväite nõudele või nõuet tagavale pandiõigusele võib käesoleva seaduse § 100¹ lõikes 3 sätestatud tähtaja jooksul esitada ka võlgnik ise.“;

107) paragrahvi 104 lõiget 1 täiendatakse pärast esimest lauset lausetega järgmises sõnastuses:

„Vastuväide peab olema põhistatud. Haldur edastab vastuväite vastuväite saanud võlausaldajale.“;

108) paragrahvi 104 lõike 2 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Võlgniku vastu nõude tunnustamiseks esitatud nõude aegumistähtaeg on kolm aastat arvates võlgniku vastuväite võlausaldajale edastamisest“;

109) paragrahvi 104 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks;

110) paragrahvi 104 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Kulused, mida võlgnik seoses vastuväite esitamisega kannab, ei kaeta pankrotivara arvel. Juriidilisest isikust võlgniku puhul vastutab kulude eest solidaarselt võlgnikuga ka juhatuse või seda asendava organi liige.“;

111) paragrahvi 105 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Kohtumäärusega kinnitatud võlausaldajate nimekirja kantud ja tunnustatud nõuet ning selle rahuldamisjärku ei saa hiljem vaidlustada, välja arvatud käesoleva seaduse § 106 lõikes 2 nimetatud juhul.“;

112) paragrahvi 106 lõiked 1 ja 2 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Kui kohus nõuet, selle rahuldamisjärku või nõuet tagavat pandiõigust ei tunnustanud, otsustab nõude või pandiõiguse tunnustamise võlausaldaja esitatud määruskaebuse alusel ringkonnakohus.“;

„(2) Kui ilmneb, et nõude või pandiõiguse tunnustamine põhineb võltsitud või ebaõigetel andmetel, või kui kohtule esitatud võlausaldajate nimekirja koostamisel on oluliselt rikutud seadust, vaatab kohus nõude või pandiõiguse tunnustamise võlausaldaja, võlgniku või halduri avalduse alusel uuesti läbi.“;

113) paragrahvi 106 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks;

114) paragrahvi 106 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Avaldus esitatakse pankrotiasja läbivaatavale kohtule. Kohus vaatab avalduse läbi tsiviilkohtumenetluse seadustikus sätestatud hagita menetluse korras. Menetlusosalised võivad esitada hagimenetluses lubatud tõendeid. Kohus omal algatusel tõendeid ei kogu.“;

115) paragrahvi 107 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Nõude tunnustamist kohtus võib võlausaldaja taotleda üksnes samal alusel ja mitte suuremas ulatuses kui nõude puhul, mille ta oli esitanud kaitsmiseks nõudeavalduses.“;

116) paragrahvi 108 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Võlgniku surma korral muutub isiku pärandvara pankrotimääruse alusel pankrotivaraks, mida kasutatakse sihtvarana võlausaldajate nõuete rahuldamiseks ja pärandvara pankrotimenetluse läbiviimiseks. Pankrotivara on isiku pärandvara pankroti väljakuulutamise seisuga, samuti vara, mis nõutakse või võidetakse tagasi, või vara, mille pärija on omandanud pärandvara hulka kuuluva õiguse alusel või pärandvara arvel või hüvitisena pärandvara hulka kuuluva eseme hävimise, kahjustamise või äravõtmise eest.“;

117) seadust täiendatakse §-ga 116¹ järgmises sõnastuses:

„§ 116¹. Pärija, testamenditäitja ja pärandi hooldaja tehtud tehingu tagasivõitmine pärandvara pankrotimenetluses

(1) Võlgniku surma korral tunnistab kohus kehtetuks tehingu, millega pärija, testamenditäitja või pärandi hooldaja on pärandvara arvelt täitnud pärimisseaduse § 142 lõike 1 punktis 3 nimetatud nõude või sundosa nõude:

1) ajutise halduri nimetamisest kuni pankroti väljakuulutamiseni;

2) alates pärandi avanemisest, kui nõude rahuldamine toimus muus kui pärimisseaduse §-s 142 sätestatud järjekorras või üht võlausaldajat teisele eelistades, kui pärandvara oli kohustuse täitmise ajal maksejõuetu ja pärija, testamenditäitja või pärandi hooldaja teadis või pidi sellest teadma;

3) alates pärandi avanemisest võlgniku pärija, testamenditäitja või pärandi hooldaja lähikondsele, kui lähikondne ega võlgniku pärija, testamenditäitja või pärandi hooldaja ei tõenda, et pärandvara oli sel ajal maksejõuline ega muutunud maksejõuetuks kohustuse täitmise tõttu.

(2) Võlgniku pärija, testamenditäitja või pärandi hooldaja lähikondse puhul eeldatakse, et ta teadis pankrotivara maksejõuetusest. Võlgniku pärija, testamenditäitja või pärandi hooldaja lähikondseks loetakse käesoleva seaduse § 117 lõikes 1 nimetatud võlgniku pärijaga, testamenditäitjaga või pärandi hooldajaga seotud isikut.

(3) Tagasi ei saa võita pärimisseaduse § 142 lõike 1 punktis 1 nimetatud kulusid.

(4) Tagasivõitmine ei välista võlgniku pärija vastu pärimisseaduse § 142 lõikes 4, § 143 lõigetes 2 ja 5 ning testamenditäitja vastu pärimisseaduse § 83 lõikes 1 nimetatud kahju hüvitamise nõude esitamist.“;

118) paragrahvi 127 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Haldur teeb võlausaldajate esimesel üldkoosolekul ettekande võlgniku majandusliku olukorra ja maksejõuetuse põhjuste kohta ning tutvustab halduri tasu ja pankrotimenetluse kulude kalkulatsiooni. Ettekanne ja kalkulatsioon lisatakse koosoleku protokollile.“;

119) paragrahvi 135 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 võlgniku kohta sätestatud kohaldatakse ka võlgniku pärija suhtes.“;

120) paragrahvi 139 lõike 2 esimest lauset täiendatakse pärast sõnu „millest tulenevalt saaks“ sõnaga „pankrotivõlausaldaja“;

121) paragrahvid 143–145 tunnistatakse kehtetuks;

122) paragrahvi 146 lõiget 1 täiendatakse punktiga 2¹ järgmises sõnastuses:

„2¹) pärandvara pankrotimenetluses pärimisseaduse § 142 lõike 1 punktis 1 nimetatud kulud;“;

123) paragrahvi 148 lõiget 1 täiendatakse punktiga 1¹ järgmises sõnastuses:

„1¹) pärandvara pankrotimenetluse ajal halduri poolt pankrotivara valitsemise kulud;“;

124) paragrahvi 150 lõiget 1 täiendatakse punktiga 7 järgmises sõnastuses:

„7) käesoleva seaduse § 84⁹ lõikes 2 nimetatud kulud.“;

125) paragrahvi 151 lõikest 1 jäetakse välja sõnad „vastavalt esialgsele jaotusettepanekule“;

126) paragrahvi 152 lõikes 1 asendatakse sõna „Jaotusettepanekus“ sõnadega „Jaotise alusel väljamaksete tegemisel“;

127) paragrahvi 152 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Kui jaotise alusel väljamaksete tegemise ajal on tingimuse saabumine nii ebatõenäoline, et nõudel ei ole varalist väärtust, ei võeta edasilükkava tingimusega nõuet väljamaksete tegemisel arvesse.“;

128) paragrahvi 153 lõiget 1 täiendatakse punktidega 4 ja 5 järgmises sõnastuses:

„4) juriidilise isiku juhatuse liikme, osaniku või aktsionäri antud laenust tulenevad tunnustatud nõuded või tunnustatud nõuded tehingutest, mis vastavad sellisele laenule majanduslikus mõttes.

5) pärandvara pankrotimenetluses pärimisseaduse § 142 lõike 1 punktis 3 nimetatud nõuded ja sundosa nõuded.“;

129) paragrahvi 153 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Käesoleva seaduse § 84⁹ lõikes 1 nimetatud kulud makstakse välja võrdeliselt koos käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 või 3 nimetatud nõudega.“;

130) paragrahvi 153 lõiget 2 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Haldur võib pandieseme müügist saadud raha arvelt hüvitada kõik selle pandieseme haldamise ja müügiga seotud otsesed kulud ka siis, kui need ületavad käesoleva lõike esimeses lauses kehtestatud määra.“;

131) paragrahvi 153 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Pandieseme müügist saadud rahaks loetakse ka raha, mille kohtutäitur kannab pankrotivara hulka käesoleva seaduse § 17 lõike 4 või täitemenetluse seadustiku § 51¹ lõike 2 alusel, kui realiseeriti pandiese. Pandieseme müügist saadud rahasummast mitte enama kui 15/100 mahaarvamisel käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatu kohaselt arvestatakse ka käesoleva seaduse § 17 lõikes 4 või täitemenetluse seadustiku § 51¹ lõikes 2 nimetatud kulutusi.“;

132) paragrahvi 153 täiendatakse lõigetega 7 ja 8 järgmises sõnastuses:

„(7) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punkt 4 kehtib:

- 1) äriühingute suhtes, mille kohustuste eest ei vastuta ükski füüsiline isik isiklikult,
- 2) pankrotivõlausaldaja suhtes, kes on juriidilise isiku juhatuse liige või omab üle kümne protsendi osa- või aktsiakapitalist, ja
- 3) laenude ning nendele seatud tagatiste suhtes, mis on antud äriühingu maksejõuetuse olukorras.

(8) Kui enne pärandvara pankrotimenetluse algatamist on pärimismenetluses läbi viidud üleskutsemenetlus pärandaja kohustuste kindlakstegemiseks ja võlausaldaja pidi oma nõudest teatama, rahuldatakse tema nõue pärast teiste samasse järku kuuluvate nõuete täielikku rahuldamist.“;

133) paragrahvi 154 lõike 1 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Vaidlustatud nõude osas näitab märgitud jaotis võimalikku osa pankrotivara müügist laekunud rahast, millele võlausaldajal on õigus juhul, kui kohus tunnustab tema nõuet täies ulatuses.“;

134) paragrahvi 154 lõikes 2 asendatakse sõna „jaotusettepaneku“ sõnadega „võlausaldajate nimekirja“;

135) paragrahvi 154 lõiget 2 täiendatakse kolmanda lausega järgmises sõnastuses:

„Kui pankrotitoimkonda ei ole moodustatud või pankrotitoimkond ei anna raha väljamaksmiseks nõusolekut, võib haldur taotleda nõusolekut kohtult.“;

136) paragrahvi 154 täiendatakse lõikega 3 järgmises sõnastuses:

„(3) Haldur avaldab teate raha väljamaksmise kohta väljaandes Ametlikud Teadaanded. Haldur avaldab teates andmed käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamaksete ja krediidasutuses raha hoiustamise, iga pandieseme müügist saadu, pankrotivarasse laekunud ja jaotamisele kuuluva pankrotivara ning müümata pankrotivara ja võlgnikul teistelt isikutelt saada oleva vara kohta.“;

137) paragrahvi 158 lõiget 6 täiendatakse pärast sõnu „määratud summa“ sõnadega „või kohus rahuldab maksejõuetuse teenistuse avalduse pankrotimenetluse läbiviimiseks avaliku uurimisena“;

138) paragrahvi 163 lõike 5 teist lauset täiendatakse pärast sõnu „kriminaalmenetluse alustamise otsustamiseks“ sõnadega „, väljaarvatud siis, kui sellise teabe kasutamine tõendina oleks käesoleva seaduse § 85 lõikes 4 sätestatu kohaselt välistatud“;

139) paragrahvi 166 lõikes 1 asendatakse sõnad „mida ei ole jaotusettepaneku koostamisel“ sõnadega „millega ei ole pankrotimenetluse läbiviimisel“;

140) paragrahvi 166 lõikes 3 asendatakse sõna „jaotusettepanekus“ sõnadega „võlausaldajate nimekirjas“;

141) paragrahvi 166 lõikes 4 asendatakse sõnad „mida ei arvestatud jaotusettepaneku koostamisel“ sõnadega „millega pankrotimenetluse läbiviimisel ei arvestatud“;

142) paragrahvi 172 lõikes 2 asendatakse sõna „jaotusettepanekus“ sõnadega „võlausaldajate nimekirjas“;

143) paragrahvi 172 täiendatakse lõikega 5¹ järgmises sõnastuses:

„(5¹) Usaldusisiku taotlusel määrab kohus usaldusisikule tema kohustuste täitmise eest tasu arvestusega 10–50 eurot tund. Usaldusisik peab esitama koos taotlusega tasu arvestuse. Usaldusisiku tasu makstakse võlgniku poolt usaldusisikule loovutatud vara arvelt. Kohus võib usaldusisiku tasu maksmiseks määrata võlgnikule ka menetlusabi. Sel juhul makstakse tasu, lähtudes käesoleva seaduse § 65 lõikes 11 sätestatust.“;

144) paragrahvi 175 täiendatakse lõikega 1² järgmises sõnastuses:

„(1²) Kui võlgnik sureb pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise menetluse ajal, otsustab kohus tema pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise, tehes selle kohta määruse. Kohus võib võlgniku tema surma korral vabastada pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest, kui menetluse algatamisest on möödunud vähemalt kaks aastat.“.

145) paragrahvi 179 lõikes 2 asendatakse sõna „jaotusettepaneku“ sõnadega „võlausaldajate nimekirja“;

146) seadust täiendatakse 12¹. peatükiga järgmises sõnastuses:

„12¹. peatükk RIIKLIK JÄRELEVALVE

§ 192¹. Riiklik järelevalve võlgniku ja võlgniku lähikondse tegevuse üle

(1) Maksejõuetuse teenistus teostab võlgniku ja võlgniku lähikondsete tegevuse üle riiklikku järelevalvet käesolevas seaduses sätestatud nõuete täitmise üle eesmärgiga uurida võlgniku ja võlgniku lähikondsete võimalikku seadusvastast käitumist võlgniku maksejõuetuse tekitamisel või makseraskuste suurendamisel, pankrotimenetlustes, milles esineb ülekaalukas avalik huvi vältida raugemist või selgitada välja avalikus huvis oleva maksejõuetusaja olulised asjaolud.

(2) Kui ilmneb, et võlgnik või võlgniku lähikondne on seoses maksejõuetuse tekkimisega pannud toime kuriteo tunnustega teo, teatab maksejõuetuse teenistus sellest prokurörile või politseile kriminaalmenetluse alustamise otsustamiseks, välja arvatud siis, kui sellise teabe kasutamine tõendina oleks käesoleva seaduse § 85 lõikes 4 sätestatu kohaselt välistatud.

(3) Maksejõuetuse teenistus võib võlgniku või võlgniku lähikondse tegevuse kontrollimiseks läbi viia eriauditi või pankrotimenetluse avaliku uurimise.

(4) Maksejõuetuse teenistus võib taotleda kohtult ärikohtu kohaldamist vastavalt käesoleva seaduse §-s 91 sätestatule.

§ 192². Maksejõuetuse teenistuse õigused riikliku järelevalve teostamisel

(1) Teenistus võib käesolevas seaduses sätestatud riikliku järelevalve teostamiseks kohaldada korrakaitse seaduse §-des 30, 31 lõigetes 1–3, 32 lõigetes 1–4 ja 49–52 sätestatud riikliku järelevalve erimeetmeid korrakaitse seaduses sätestatud alustel ja korras, eelkõige siis, kui on

alus arvata, et võlgnik või võlgniku lähikondne võib varjata või hävitada maksejõuetusmenetluse olulisi dokumente või keelduda muul viisil teabe andmisest.

(2) Teenistusel on järelevalve teostamisel õigus saada viivitamata kohtult, haldurilt, võlgnikult, võlgniku lähikondset, võlausaldajalt, võlausaldajate üldkoosolekult, pankrotitoimkonnalt, riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutuselt ning krediidiasutuselt, samuti muult isikult tasuta teavet ja dokumente, mis on vajalik järelevalve teostamiseks, sealhulgas:

- 1) tutvuda pankrotiasja kohtutoimikuga, halduri toimikuga, võlausaldajate üldkoosoleku dokumentidega ja pankrotitoimkonna dokumentidega;
- 2) tutvuda pankrotiasjaga seotud menetluste kohtutoimikutega, sealhulgas pankrotihalduri vastu esitatud kahju hüvitamise või juhatuse liikme vastu tagasivõitmise nõude menetluse kohtutoimikuga;
- 3) tutvuda halduri poolt pankrotimenetluse kohta peetava arvepidamisega ja pankrotivõlgniku raamatupidamisega ning pankrotivõlgniku varalise seisukorraga;
- 4) saada võlgniku pangakontode väljavõtteid perioodi kohta, mille suhtes teenistus järelevalvet teostab;
- 5) teha dokumentidest paber- või elektroonilisi koopiaid;
- 6) tutvuda likvideerimismenetluse dokumentidega ja likvideeritava äriühingu pangakontode väljavõtetega likvideerimismenetluse perioodi kohta;
- 7) viibida pankrotitoimkonna koosolekul ja võlausaldajate üldkoosolekul ning avaldada arvamust;
- 8) nõuda haldurilt võlausaldajate üldkoosoleku kokkukutsumist või eriliste tingimuste korral see ise kokku kutsuda ja seda juhatada.

(3) Ajutine haldur ja haldur peavad maksejõuetuse teenistusele ka pärast ülesannetest vabastamist andma teavet ja dokumente ning tegema teenistusega koostööd.

(4) Teenistusel on vajaduse korral õigus kasutada oma ülesannete täitmiseks menetlusväliste riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutuste, sealhulgas politsei abi.

§ 192³. Eriaudit

(1) Teenistus võib pankrotihalduri põhjendatud taotlusel võlgniku või pankrotihalduri suhtes viia läbi eriauditi. Teenistus võib eriauditi läbiviimisse kaasata sõltumatu eksperdi.

(2) Pankrotihaldur võib eriauditi läbiviimist taotleda, kui pankrotivaras ei ole piisavalt vahendeid, et pankrotihaldur võiks eriauditi ise läbi viia, kuid on põhjendatud alus arvata, et eriauditi tulemusel on võimalik pandiga tagamata nõudeid suuremas ulatuses täita või esineb oluline avalik huvi võlgniku tegevuse uurimiseks.

(3) Maksejõuetuse teenistus viib eriauditi läbi:

- 1) et tuvastada, milline on võlgniku majanduslik seisund;
- 2) et tuvastada, kas pankrotiavaldus on esitatud õigeaegselt;
- 3) et tuvastada, kas esineb tagasivõitmise võimalusi;
- 4) et taastada võlgniku raamatupidamine;
- 5) kui esineb muu asjaolu, mis õigustab eriauditi läbiviimist.

(4) Eriauditi võib võlgniku suhtes läbi viia nii võlgniku maksejõuetusele eelnenud kui ka järgnenud tegevuse kontrollimiseks. Eriauditi võib pankrotihalduri suhtes läbi viia üksnes pankrotimenetlusega seonduvas osas.

(5) Maksejõuetuse teenistus esitab eriauditi raporti kohtule ja pankrotihaldurile. Maksejõuetuse teenistus võimaldab raportiga tutvuda võlgnikul, võlausaldajatel ja pankrotihalduril, kelle suhtes eriaudit läbi viidi.

§ 192⁴. Pankrotimenetluse läbiviimise algatamine avaliku uurimisena

(1) Kohus teeb maksejõuetuse teenistusele vastavalt käesoleva seaduse § 30 lõikes 5 sätestatule ettepaneku pankrotimenetluse läbiviimiseks avaliku uurimisena, kui juriidilisest isikust võlgnikul ei jätku pankrotimenetluse läbiviimiseks raha ja keegi ei ole tasunud käesoleva seaduse § 30 kohaselt menetluskulude katteks deposiiti.

(2) Maksejõuetuse teenistus võib kohtult käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ettepaneku saamisel teha kohtule põhjendatud avalduse pankrotimenetluse läbiviimiseks avaliku uurimisena, kui muul juhul pankrotiavalduse menetlus käesoleva seaduse § 29 või pankrotimenetlus käesoleva seaduse § 158 alusel raueks ja on tekkinud vähemalt põhjendatud kahtlus, et võlgniku maksejõuetusega kaasneb avalik huvi, näiteks on võlgnik seoses maksejõuetuse tekkimisega pannud toime kuriteo tunnustega teo, ei ole õigeaegselt esitanud pankrotiavaldust või on maksejõuetuse põhjuseks raske juhtimisviga.

(3) Kohus rahuldab maksejõuetuse teenistuse põhjendatud avalduse pankrotimenetluse algatamiseks avaliku uurimisena pankrotimäärusega või pankrotimenetluse jätkamiseks avaliku uurimisena määrusega, kui käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tingimused on täidetud, ja kuulutab välja võlgniku pankroti, kui pankrotti ei ole veel välja kuulutatud. Võlausaldajate esimese üldkoosoleku toimumist ei määrata. Pankrotimenetluse läbiviimise määramist avaliku uurimisena ei saa edasi kaevata.

(4) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tingimused ei ole täidetud, jätab kohus avalduse pankrotimenetluse läbiviimiseks avaliku uurimisena rahuldamata käesoleva seaduse § 29 lõikes 1 või 2 või § 158 lõikes 4 nimetatud määrusega. Sellisel juhul võib nimetatud määruste peale määruskaebuse esitada ka maksejõuetuse teenistus.

(5) Maksejõuetuse teenistus võib teha kohtule pankrotimenetluse läbiviimise määramisel avaliku uurimisena ettepaneku kuulata ära haldur, võlgnik või peamised võlausaldajad.

§ 192⁵. Pankrotimenetluse läbiviimine avaliku uurimisena

(1) Pankrotimenetluse läbiviimisele avaliku uurimisena kohaldatakse pankrotimenetluse läbiviimise kohta sätestatut, arvestades avalikule uurimisele ettenähtud erisusi.

(2) Võlausaldajate üldkoosolekut kokku ei kutsuta ja pankrotitoimkonda ei moodustata. Võlausaldajate üldkoosoleku ja pankrotitoimkonna pädevus läheb üle maksejõuetuse teenistusele. Haldur täidab kohustused võlausaldajate üldkoosoleku ja pankrotitoimkonna ees teenistusele. Võlausaldajate esimese üldkoosoleku pädevusse kuuluvad küsimused tuleb otsustada käesoleva seaduse § 78 lõikes 1 nimetatud tähtaja jooksul. Teenistus teostab võlausaldajate üldkoosoleku või pankrotitoimkonna pädevust kirjalikus vormis.

(3) Võlausaldajal ei ole õigust esitada määruskaebust käesoleva seaduse § 61 lõikes 5 nimetatud uue halduri nimetamise määruse ega § 68 lõikes 4 nimetatud halduri vabastamata jätmise määruse peale. Käesolevas lõikes nimetatud õigusi teostab maksejõuetuse teenistus.

(4) Võlausaldaja ei saa käesoleva seaduse § 67 kohaselt kaevata halduri tegevuse peale.

(5) Võlausaldaja ei saa vaidlustada teenistuse otsuseid seoses pankrotivara müügiga, mille teenistus on teinud võlausaldajate üldkoosoleku või pankrotitoimkonna pädevuses.

(6) Käesolevas seaduses nimetatud võlausaldaja õigus esitada vastuväiteid teise võlausaldaja nõudele, selle rahuldamisjärgule või nõuet tagavale pandiõigusele läheb üle maksejõuetuse teenistusele. Haldur teatab võlausaldajate nimekirjaga tutvumisest ja vastuväidete esitamise võimalusest teenistusele.

(7) Võlausaldaja võib esitada vastuväiteid vastavalt käesoleva seaduse § 161 lõikes 2 ja § 163 lõikes 2 sätestatule ning määruskaebusi vastavalt käesoleva seaduse § 164 lõigetes 2 ja 3 sätestatule üksnes selle kohta, mis on seotud konkreetse võlausaldaja nõudega. Võlgnik ei saa esitada eelnimetatud vastuväiteid ja kaebusi selle kohta, mis puudutab maksejõuetuse teenistuse poolt kantud pankrotimenetluse kulusid.

(8) Maksejõuetuse teenistus kooskõlastab enne kohtule esitamist halduri poolt ette valmistatud võlausaldajate nimekirja ja lõpparuande.

(9) Kui see on asjakohane, võib teenistus teha kohtule käesoleva seaduse § 166 lõikes 1 nimetatud avalduse.

§ 192⁶. Pankrotimenetluse avaliku uurimise lõpetamine

(1) Pankrotimenetluse avalik uurimine lõpeb käesoleva seaduse § 157 punktis 3 või 5 sätestatud alusel.

(2) Teenistus võib kohtult taotleda pankrotimenetluse avaliku uurimise lõpetamist käesoleva seaduse § 192⁴ lõikes 2 nimetatud eelduste äralangemisel.“;

147) paragrahvi 193 täiendatakse lõigetega 5 ja 6 järgmises sõnastuses:

„(5) Kui pankrot on välja kuulutatud enne 2021. aasta 1. jaanuari, kohaldatakse halduri tasu arvestamisele pankrotiseaduse §-de 65, 65¹ ja 66 redaktsiooni, nõuete kaitsmisele ja tunnustamisele pankrotiseaduse § 3 lõike 2, § 77 punkti 6 ja 5. peatüki 2. jao redaktsiooni ning tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 132 lõike 4 punkti 9 redaktsiooni, mis kehtisid 2020. aasta 31. detsembrini.

(6) Käesoleva seaduse § 44 lõikeid 4–7 kohaldatakse alates 2021. aasta 1. jaanuarist välja kuulutatud pankrotimenetlustes.“.

§ 2. Avaliku teenistuse seaduse muutmine

Avaliku teenistuse seaduse § 23 lõiget 2 täiendatakse punktiga 8 järgmises sõnastuses:

„8) Konkurentsiameti maksejõuetuse teenistuse juhataja-peadirektori asetäitja – viieks aastaks.“.

§ 3. Kohtute seaduse muutmine

Kohtute seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 37 lõike 4¹ teist lauset täiendatakse pärast sõnu „alaealistega seotud asjadele“ sõnaga „ja maksejõuetusajadele“;

2) paragrahvi 58 lõike 1 teist lauset täiendatakse pärast sõnu „riigi peaprokuröriks“ sõnadega „või Konkurentsiameti maksejõuetuse teenistuse juhataja-peadirektori asetäitjaks“;

3) paragrahvi 58 lõike 1 kolmandat lauset täiendatakse pärast sõnu „riigi peaprokuröriks“ sõnadega „või Konkurentsiameti maksejõuetuse teenistuse juhataja-peadirektori asetäitjaks“;

4) paragrahvi 58 lõike 3 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Riigikohtu üldkogu võib riigiteenistusest, avalik-õiguslikust ülikoolist, riigi peaprokuröri või Konkurentsiameti maksejõuetuse teenistuse juhataja-peadirektori asetäitja ametikohalt lahkuva kohtuniku tema nõusolekul määrata kohtunikuks teise sama või madalama astme kohtusse.“;

5) paragrahvi 58 lõike 4 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Kui kohtunikul pärast riigiteenistusest, avalik-õiguslikust ülikoolist, riigi peaprokuröri või Konkurentsiameti maksejõuetuse teenistuse juhataja-peadirektori asetäitja ametikohalt lahkumist puudub võimalus tagasi pöörduda samasse kohtusse vabale kohtunikukohale ja ta ei soovi asuda teise kohtusse, vabastatakse kohtunik ametist ning talle makstakse hüvitisena kuue kuu ametipalk.“.

§ 4. Krediidiasutuste seaduse muutmine

Krediidiasutuste seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 88 lõike 5 punkt 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„6) ajutisele haldurile, pankrotihaldurile ja Konkurentsiameti maksejõuetuse teenistusele pankrotiseaduses sätestatud ülesannete täitmiseks;“;

2) paragrahvi 130 lõikes 2 asendatakse sõnad „viimase nõuete kaitsmise koosoleku toimumist“ sõnadega „võlausaldajate nimekirja kinnitamist“.

§ 5. Maksukorralduse seaduse muutmine

Maksukorralduse seaduse § 29 punkt 36 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„36) ajutisele pankrotihaldurile, pankrotihaldurile või Konkurentsiameti maksejõuetuse teenistusele ulatuses, mis on vajalik pankrotiseaduses sätestatud ülesannete täitmiseks;“.

§ 6. Pärimisseaduse muutmine

Pärimisseaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 137 pealkirja täiendatakse pärast sõnu „Inventuuri nõude“ sõnadega „ja pärandvara pankrotiavalduse“;

2) paragrahvi 137 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Pärija, testamenditäitja või pärandi hooldaja on kohustatud esitama avalduse pärandvara pankroti väljakuulutamiseks kohtule kolme kuu jooksul pärast seda, kui ta sai teada või oleks pidanud teada saada asjaoludest, millest võib järeldada, et pärandvarast ei piisa käesoleva

seaduse § 142 lõike 1 punktides 1 ja 2 nimetatud nõuete rahuldamiseks ja pärija ei ole nõus nende rahuldamisega oma vara arvel.“;

3) paragrahvi 142 lõiget 6 täiendatakse enne sõnu „pärandvara hooldaja või pärija“ sõnaga „testamenditäitja,“;

4) paragrahvi 143 pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Pärija vastutus pärast inventuuri tegemist ja pärandvara pankrotiavalduse esitamist“;

5) paragrahvi 143 täiendatakse lõigetega 4 ja 5 järgmises sõnastuses:

„(4) Pärast pankrotiavalduse esitamist on pärija vastutus pärandvaraga seotud kohustuste eest piiratud pärandvara väärtusega. Pankrotimenetluses esitamata nõuete täitmise eest vastutab pärija pärast pankrotimenetluse lõppemist üksnes ulatuses, milles ta on temale nõudest teatamise hetkel veel pärandvara arvel rikastunud.

(5) Kui pärija on enne pärandvara pankrotiavalduse esitamist võlausaldaja nõude täitnud üht võlausaldajat teisele eelistades, vastutab ta seeläbi ülejäänud võlausaldajatele tekitatud kahju eest, kui ta kohustuse täitmise hetkel teadis või pidi teadma, et pärandaja võlausaldajate nõuded võivad ületada pärandvara väärtuse.“;

6) paragrahvi 144 senine tekst loetakse lõikeks 1 ja paragrahvi täiendatakse lõikega 2 järgmises sõnastuses:

„(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kohaldatakse ka pärandvara pankrotimenetluse puhul.“.

§ 7. Riigilõivuseaduse muutmine

Riigilõivuseaduse § 59 lõiget 8 täiendatakse pärast sõnu „tema surma korral pärandvara suhtes pärija“ sõnaga „, testamenditäitja“.

§ 8. Sihtasutuste seaduse muutmine

Sihtasutuste seaduse § 45 senine tekst loetakse lõikeks 1 ja paragrahvi täiendatakse lõikega 2 järgmises sõnastuses:

„(2) Käesoleva paragrahvi 1. lõikes sätestatud kohustus laieneb juhatuse liikmete puudumisel nõukogu liikmetele, välja arvatud kui nõukogu liige tõendab, et ta ei teadnud ega pidanudki teadma sihtasutuse püsivast maksejõuetusest.“.

§ 9. Tsiviilkohtumenetluse seadustiku muutmine

Tsiviilkohtumenetluse seadustikus tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahv 98¹ tunnistatakse kehtetuks;

2) seadustiku 14. peatükki täiendatakse §-ga 103¹ järgmises sõnastuses:

„§ 103¹. Kohtualluvus pankrotimenetluses

Pankrotimenetluse või pankrotivaraga seotud hagi esitatakse pankroti väljakuulutanud kohtusse.“;

3) paragrahvi 132 lõike 4 punkt 9 tunnistatakse kehtetuks;

4) paragrahvi 183 lõiget 2 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Ajutise halduri ja pankrotihalduri tasu ja kulutuste katteks määratud menetlusabi, mida ei mõisteta pankrotivõlgnikult riigi tuludesse välja, ei või olla ühe pankrotimenetluse kohta suurem kui töölepingu seaduse § 29 lõike 5 alusel kehtestatud kuupalga kahekordne alammäär, sealhulgas seaduses ettenähtud maksud, välja arvatud käibemaks.“;

5) paragrahvi 475 lõike 1 punkti 12² täiendatakse pärast sõnu „pankroti väljakuulutamine“ sõnadega „, võlausaldajate nimekirja kinnitamine“.

§ 10. Täitemenetluse seadustiku muutmine

Täitemenetluse seadustikus tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 51 lõiget 1 täiendatakse pärast sõna „väljakuulutamise“ sõnadega „, välja arvatud käesoleva seaduse §-s 51¹ sätestatud juhul“;

2) seadustiku 2. osa 3. peatüki 5. jagu täiendatakse §-ga 51¹ järgmises sõnastuses:

„§ 51¹. Täitemenetluse lõppemise erisused pankroti väljakuulutamisel

(1) Kohus võib põhjendatud juhul, eelkõige kui täitemenetluses on võlgnikule kuuluva vara suhtes välja kuulutatud enampakkumine, otsustada, et kohtutäitur viib enampakkumise läbi sõltumata pankroti väljakuulutamisest.

(2) Kohtutäitur arvab müügitulemist maha kohtutäituri tasu ja täitekulud vastavalt täitemenetluse seadustikus ja kohtutäituri seaduses sätestatule. Järelejäänud summa kannab kohtutäitur pankrotivara hulka.“;

3) paragrahvi 100 lõike 5 teist lauset täiendatakse pärast sõnu „eelnevalt võlgniku ja sissenõudja“ sõnadega „, käesoleva seaduse § 51¹ lõikes 1 sätestatud juhul võlgniku asemel pankrotihalduri“.

§ 11. Võlgade ümberkujundamise ja võlakaitse seaduse muutmine

Võlgade ümberkujundamise ja võlakaitse seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 6 pealkirjas ning lõigetes 1 ja 2 asendatakse sõna „kohtunikuabi“ sõnaga „kohtujurist“ vastavas käändes;

2) paragrahvi 6 lõiget 3 täiendatakse pärast sõna „tühistamise“ sõnadega „, samuti nõustajale tasu ja kulude hüvitise määramise“;

3) paragrahvi 6 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Kohtujuristi pädevusele ja tema taandamisele kohaldatakse vastavalt kohtute seaduse § 125¹ lõigetes 1–3 ja tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 22¹ lõikes 2¹ sätestatut.“;

4) paragrahv 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 9. Kohtualluvus

Kui võlgniku elukoht või ettevõtte asukoht on Harju maakonnas, siis esitab võlgnik avalduse võlgade ümberkujundamiseks Harju Maakohtule. Kui võlgniku elukoht või ettevõtte asukoht on mujal Eestis, siis esitab võlgnik avalduse võlgade ümberkujundamiseks Tartu Maakohtule.“;

ALTERNATIIV: jätta säte muutmata;

5) seadust täiendatakse §-ga 38¹ järgmises sõnastuses:

„§ 38¹. Teate avaldamine menetluse lõppemisel ümberkujundamiskava ennetähtaegsel täitmisel ja tähtaja möödumisel

Kohus avaldab ümberkujundamiskavas märgitud täitmise tähtaja möödumisega või ümberkujundamiskava ennetähtaegse täitmisega menetluse lõppemise kohta teate väljaandes Ametlikud Teadaanded ja teatab sellest pärast jõustumist peatatud täitemenetlust läbiviivale kohtutäiturile ja peatatud kohtumenetlust läbiviivale kohtule. Kohus võib teatamiseks kohustada nõustajat.“.

§ 12. Äriseadustiku muutmine

Äriseadustikus tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 180 lõiget 5¹ täiendatakse viienda lausega järgmises sõnastuses:

„Kui osaühingul puuduvad juhatuse liikmed, kohaldatakse käesolevas lõikes sätestatud kohustust nõukogu puudumisel osanikele, välja arvatud juhul, kui osanik ei teadnud ega pidanudki teadma püsivast maksejõuetusest.“;

2) paragrahvi 316 senine tekst loetakse lõikeks 1 ja paragrahvi täiendatakse lõikega 2 järgmises sõnastuses:

„(2) Kui aktsiaseltsil puuduvad juhatuse liikmed, kohaldatakse käesoleva seadustiku § 306 3¹. lõikes sätestatud nõukogu liikmele, välja arvatud juhul, kui nõukogu liige tõendab, et ta ei teadnud ega pidanudki teadma püsivast maksejõuetusest.“.

§ 13. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 2021. aasta 1. jaanuaril.

Henn Põlluaas
Riigikogu esimees

Tallinn, „.....”.....” 2019. a.

Algatab Vabariigi Valitsus „.....”.....” 2019. a.

